

1870—71. Hvorvel det foreliggende Materiale ikke er saa omfattende som ønskeligt, vil det forhaabentlig befindes at være nogenlunde tilstrækkeligt til deraf at danne sig et Billede af disse Udgiftsposter saavel i og for sig som i det indbyrdes Forhold mellem Land og Kjøbstad.

Ved Lovforslagets enkelte Paragrafer skal man isørigt bemærke Følgende:

Til § 1.

At der ikke ved nærværende Lovforslag tilsigtes nogen Forandring i det Omfang, i hvilket de her omhandlede Udgifter ogsaa i Fremtiden skulle falde det Offentlige til Last, fremgaar formentlig med tilstrækkelig Tydelighed af den i Paragrafens Begyndelse indeholdte Henviisning til de uigjældende Regler; det er derfor nærmest kun for at anskueliggjøre Lovforslagets Omraade, at man har fundet det rigtigt, ved Siden af den i Paragrafens Begyndelse givne almindelige Betegnelse af de Udgifter, som Lovforslaget har for Dø, særligt under Littr. a—i at nævne hver især af de under hin almindelige Betegnelse indbefattede Udgiftsposter.

a) Ifølge Bestemmelserne i Forordningen af 26de Juni 1844 §§ 10—13 (sfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 21de August 1852) udredes Amtsreiser in natura, efter som de foretages i et en Kjøbstad eller et Landdistrikt vedkommende Anliggende, af det Amts enten Kjøbstæder eller Landdistrikt, hvorfra Befordringen afgives, og Godtgjørelser til den Reisende, istedetfor fri Befordring in natura, blive for saa vidt Reiserne vedkomme Kjøbstæderne samt, naar de finde Sted i Anliggender, hvis øvrige Omkostninger bæres af et Amts Kjøbstæder i Forening, udredede ved Fordeling paa disse Kjøbstæder i Forhold til enhveres Forkeal, hvorimod Godtgjørelsen, for saa vidt Reiserne vedkomme Landdistriktet, afholdes af hvert Amts Repartitionsfond. Anvendelsen af disse Regler i det indbyrdes

Forhold mellem Amtets Landdistrikt paa den ene Side og Amtets Kjøbstæder paa den anden Side er imidlertid i Tilfælde af, at Embedsmænds Ret til Fribefordring afsløses mod et fast Bederlag, ikke uden Vanskelighed, navnlig for saa vidt Fribefordringsgodtgjørelse skal udredes til Embedsmænd, der ere fælles for Kjøbstæderne og Landdistriktet, saafom Amtmand, Biskop, Provster og Syssikus, og som foretage Reiser i Tjenesteforretninger, der vedrøre saavel Landet som Kjøbstæderne, og i Virkeligheden er der vistnok med Hensyn til Udredelsen af sliq. Befordringsgodtgjørelse paa de forskellige Steder forholdt paa forskellig Maade. Navnlig tør det antages, at det er det sjældneste Tilfælde, at der om Størrelsen af den vedkommende Embedsmænd tilkommende Godtgjørelse sluttet særlig Alford for Landets og hver enkelt Kjøbstads Vedkommende, hvorimod det Sædvanlige turde være, at Alforden alene afsluttet med Amtsraadet, og at Godtgjørelsen da for de omhandlede Embedsmænds Vedkommende forskudsvis udredes af Amtsrepartitionsfonden, saaledes at der finder en aarlig Dypgjørelse Sted, hvorefter Udgiften mellem Landet paa den ene Side og Kjøbstæderne paa den anden Side fordeles i Forhold til Hartforret (sfr. Indenrigsministeriets Cirkulære af 4de Oktober 1867 ad Udgiftspost 11 i det med bemeldte Cirkulære fremsendte Skema for det aarlige Overslag over Amtsrepartitionsfondens Indtægter og Udgifter i Departementstidenden for 1867 Side 105 6sff.). — Isørigt vil det ses, at Udgiften til Amtsreiser udgjør en Bestanddel af enkelte af de under de følgende Poster i denne Paragraf nævnte Udgifter, hvilket saaledes er Tilfældet med Udgiftspost c, f og g.

b) Til Delinkventomkostninger, hvilke isørigt kun, for saa vidt den Skyldige ikke er pligtig eller i Stand til at udrede samme, falde det Offentlige til Last, henregnes efter de gjældende Regler navnlig Udgifter til Arrestanters Underholdning og Bevogtning samt deres Afstraffelse, for saa vidt denne finder Sted ikke i de egentlige Straffean-